

РЕШЕНИЕ

№ 6898

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6986** по описа за **2023** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на СДВР, [населено място] [улица], депозирана чрез процесуален представител юрк. М. Д. срещу Решение от 18.04.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 15366/2022 г. от СРС, 107-ми състав.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че са спазени разпоредбите на чл. 188 от ЗДвП и чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Неправилни били изводите на въззивния съд, че в издадения ел. фиш липсвало описание на нарушението по начин, по който нарушителят да е в състояние да упражни пълноценно правото си на защита. Излага доводи в подкрепа на тезата си за липса на основания за отмяна на електронния фиш. Моли се за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на издаденият електронен фиш серия Г, № 0028316 по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се представлява. Депозира писмени бележки, в които е заявено, че поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение, а в условията на евентуалност е направено и възражение за прекомерност на претендирано от страна ответника адвокатско

възнаграждение.

Ответникът по касация, редовно призован, се представлява от адв. З.. По делото е депозиран отговор на касационната жалба, в който е изразено становище за неоснователност на същата. Претендира разноски, съобразно списък на разноските.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо, и правилно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил електронен фиш серия Г № 0028316, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи, с който на Д. М. Г., като законен представител на „ДМГ ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева на основание чл. 638, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 461, т. 1 от КЗ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел, че от съдържанието на ЕФ не може по несъмнен начин да се установи кой е субектът на административнонаказателна отговорност, който се твърди, че е извършил процесното нарушение. С атакувания електронен фиш е наложено наказание „имуществена санкция“, принципно присъща за юридическите лица, а посочената правна квалификация на нарушението по чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ пък съответства на персоналната правосубектност на ЮЛ или едноличен търговец. Същевременно обаче от описание на нарушението в обстоятелствената част на фиша личало, че административното наказание е наложено за това, че „като законен представител на юридическото лице, което е собственик на МПС, регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Посочени са както дружеството - собственик на процесното МПС, така и неговият законен представител, като словесното описание на нарушението и посочването на законния представител на дружеството влизат в противоречие със състава на административното нарушение и наложената имуществена санкция.

Невъзможността по несъмнен и категоричен начин да се разбере кое е наказаното лице - юридическото лице „ДМГ ТРЕЙД“ ЕООД или физическото лице - законният представител на дружеството е прието, че нарушава правото на защита на жалбоподателя и следвало да се прецени като допуснато съществено процесуално нарушение.

Тези изводи на въззивният съд са правилни.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е извършил проверка за компетентността на органа, за спазени срокове по чл. 34 от ЗАНН, за процесуалната и материална законосъобразност на ел.фиш, като правилно е приел същия за незаконосъобразен и го е отменил. Всъщност между страните няма спор по извършването на самото нарушение, а по това кой е субект на нарушението и следва да е наказан, респ. кой е посочен като нарушител във фиша. Настоящия касационен състав напълно споделя становището на СРС, че с фиша се налага административно наказание „имуществена санкция“ - такова по вид наказание се налага на ЮЛ. Но от съдържанието на фиша е видно, че е наказано ФЛ-управител/тъй като в качеството му на законен представител на ЮЛ - собственик на МПС, не е сключил зад.застраховка „Гражданска застраховка“/. Съгласно чл. 638, ал. 4 от КЗ нарушител се явява собственикът на МПС, а в случая това е самото ЮЛ. По този начин незаконосъобразно с фиша - от една страна на ФЛ се налага административно наказание от неотносим за ФЛ вид/имуществена санкция/, от друга страна - ФЛ е наказано по норма, относима за ЮЛ-собственик, от трета страна - наказаното ФЛ изобщо не е надлежен субект на нарушението. Правилно СРС е отменил фиша, като доводите на касатора са несъстоятелни.

Въз основа на изложеното, касационната инстанция приема, че въззивното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, съдът намира, че на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, които с оглед заявеното възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, обаче следва да бъдат съобразени с фактическата и правна сложност на настоящото дело и предвид липсата на такава, определени в размер на минимума от 500 лв. адвокатско възнаграждение, съгласно разпоредбите на чл.7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното Административен Съд-С.-град, Х. Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.04.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 15366/2022 г. от СРС, 107-ми състав.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на жалбоподателя „ДМГ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение в съдебното производство.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.